

ART

El realisme “total” i punyent d’Antoni Miralda

La Fundació Suñol recorre la trajectòria de l’artista a partir de dues obres de 1977 i 2015

ANTONI RIBAS TUR
BARCELONA

El cicle d’exposicions *Camins encontrats* de la Fundació Suñol té com a objectiu repassar la trajectòria d’un artista a través d’una obra de la col·lecció de la institució i una altra de posterior. Però en el cas de la mostra d’Antoni Miralda, que va obrir fa pocs dies, les dues obres exposades també constitueixen un retrat punyent de la deriva del món occidental entre els anys 70 i ara. De *Fest für Leda*, que va ser representada a la Documenta de Kassel l’any 1977, n’han quedat una sèrie de filmacions, fotografies, esbossos i objectes que parlen d’un art que integra l’espai públic, la natura i el públic. En canvi, *46 ossos*, del 2015, consisteix en una vitrina plena de joguines i llaminadures per a gossos, entre altres objectes que s’hi assemblen.

L’interès pels rituals de Miralda es troba tant en l’una com en l’altra, però l’artista sembla dir que les comunitats que es formen quan se surt a passejar el gos i les idees que se’n poden derivar són més prosaïques que els anhels revolucionaris de fa quaranta anys. “Moltes vegades es banalitzen l’obra de Miralda. Com que treballa amb uns materials molt pròxims, sembla que sigui un divertiment –explica el comissari de la mostra, el dissenyador Enric Franch–. Però amb la seva mirada sobre la realitat i la vida al carrer mostra els mecanismes més profunds amb què construïm el nostre món i la nostra cultura”.

Acolorir ànims i budells

“Miralda ho capta tot, és un gran realista, un realista total. Va molt més enllà i revela les formes de viure que hi ha darrere de tot el que veu”, diu el comissari. Segons el mateix Mi-



01. Antoni Miralda l’any 1977 durant la realització de *Fest für Leda*. 02. Fragment de l’obra *46 ossos*. ANTONI MIRALDA / FUNDACIÓ SUÑOL

ralda, el recorregut que es va fer durant *Fest für Leda* feia un “reconeixement ritualístic” de l’espai a través del mite de Leda, que va ser seduïda per Zeus convertit en un cigne negre, i abordava temes com la transformació i la fertilitat. També els estralls de la Segona Guerra Mundial, ja que la peça connectava la part reconstruïda de Kassel, l’únic edifici monumental que va quedar intacte, el Marmorbad, i el pare de la ciutat. “Sortíem d’esdeveniments com la Guerra del Vietnam i teníem moltes ganes de treballar al carrer i a l’espai públic. Ho volíem acolorir tot: els ànims i els budells”, afirma Miralda.

Abans de les dues obres que conformen el gruix de la mostra es poden veure tres vídeos de l’artista que funcionen com un pròleg. El

Perspectiva
“Miralda ho capta tot, és un gran realista”, diu Enric Franch

primer, del 1978, mostra la festa religiosa jainista que se celebra cada dotze anys per venerar la figura de *siddha* Bahubali. Tot seguit es pot veure una filmació, també del 1978, del partit anual de futbol americà dels equips de l’exèrcit i l’armada dels Estats Units. L’últim és un episodi del 2007 del programa de la televisió argentina *Cuestión de peso*, els participants del qual lluitaven per aprimar-se de manera considerable.

“Estem una mica més perduts. Som més lliures, però no sabem gaire bé cap on anem. Crec que s’ha perdut el lligam entre el que és transcendental i el que és quotidià que hi ha al vídeo de l’Índia. Ara, en un moment en què no sabem cap on anem, ens preocupem per coses com si tenim panxa –diu Franch–.

Hi ha una certa confusió, perquè no hi ha grans referents i dins aquesta confusió ens agrupem a vegades de manera aleatòria. Ens lliguem a uns mecanismes que ens conforten i ens donen seguretat en un món petit”.

Enric Franch ha resolt la transició entre *Fest für Leda* i *46 ossos* amb un muntatge de vídeo on, a més de les imatges de gossos i els seus ams, hi ha imatges de sales de museus. “Dins la vitrina de *46 ossos* hi ha una peça estrella, un os de Ronald McDonald”, explica Miralda amb sornegueria mentre assenyala un fèmur humà. No és l’únic os que està carregat amb la seva visió crítica i a vegades entranyable dels Estats Units: hi ha un os de la sort, tot i que prové del mercat de la Boqueria, i un altre que parodia el logotip de McDonald’s. —

MÚSICA



Músics contra la censura: “No callarem”

ARA_BADALONA. El raper mallorquí Valtonec va ser un dels participants en el concert per la llibertat d’expressió i contra la censura que es va celebrar ahir a Badalona. L’amfiteatre del parc Gran Sol, al barri de Llefià, es va omplir per seguir més de dotze hores d’actuacions. La crida era inequívoca: “No callarem”. Aquesta és la resposta que ahir van donar Albert Pla, Fermin Muguruza, Mishima, Txarango, Lágrimas de Sangre, Seward, Raynald Colom, Tori Sparks, Elgio, A Contra Blues, KOP, Ktulu i Maria Arnal i Marcel Bagés, entre d’altres. —

MARGROVIRA